

Ali izvenredna revizija morala se je odbiti, ker je razsodba 1. sodnije glede 3. točke tožbenega zahteva, proti katerej toženec apelacije ni napovedal, zanj pravno-močna postala.

Redna revizija pa se je tudi odbila in sicer gledé na temeljite razloge druge instance. —

Pravomočni razdelilni odlok prve licitacije ima veljavo tudi pri razdelitvi po relicitaciji dobljenega skupila, kolikor se niso razmere mej tem časom predrugačile.

Dne 4. septembra 1874. l. je bilo Janez Kastelčevo posestvo urb. št. 33 župnije Trnovske za 2375 gld. po eksekuciji prodano. Zoper dotični razdelilni in prisojilni odlok od 30. maja 1875, št. 886, se je pritožila Helena Kastelec, ker se njej ni pripoznala oglašena terjatev 130 gld., a z odločbo c. kr. nadsodnije graške je bila njena pritožba „kot zakasnjena“ odbita.

Ker kupec ni spolnil licit. pogojev, se je imenovano posestvo dne 16. marca 1877. l. po relicitaciji prodalo za 1702 gld.

Helena Kastelec je pri likvidiranji zopet oglasila svojo, na posestvu zavarovano terjatev 130 gld.

C. kr. okrajna sodnija v B. je z odlokom od 25. decembra leta 1877, št. 10789, njeno terjatev odbila z ozirom na prvi, pravomočni razdelilni odlok od dne 30. maja 1875, št. 886.

Na njeno pritožbo je c. kr. nadsodnija z odločbo od 27. junija leta 1878, št. 6668, razdelilni odlok od 25. decembra 1877, št. 10789, uničila ter prvej sodnji ukazala, za likvidiranje terjatev nov dan razpisati, in sicer iz sledečih

razlogov.

Pri razsojevanji o pritožbi zoper poslednji razdelilni odlok se nikakor ne more ozirati na poprejšnje oglašenje in likvidiranje terjatev, na prvi razdelilni odlok od 30. maja 1875, št. 886, in na to, da se je bila pritožba Helena K. de pr. 15. oktobra 1875, št. 11418, zavrgla. Da bi poprejšnja razdelitev vplivala na poznejšo, se ne more govoriti. Pri novejši razdelitvi skupila dne 5. oktobra 1877 je Helena K. zopet oglasila svojo terjatev 400 gld. v ostanku

130 gld. Zoper to terjatev so tabularni upniki samo sklicevaje se na prvi pravomočni razdelilni odlok ugovarjali.

Razen tega, da se pri drugej razdelitvi na poprejšnjo ozirati ne more tudi iz dotičnega likv. zapisnika ni razvidno, da je bil eksekut pri razpravi navzočen in da se je, kakor bi bilo potrebno izjavil o likvidnosti oglašene terjatve.

Ker je torej razdelitev skupila tako bistveno pomankljiva, da se pritožba Helena K. ne more rešiti, se je morala razdelilna obravnava dne 6. oktobra 1877 in odlok od 25. decembra 1877, št. 10789, kot ničeven odpraviti ter se c. kr. okr. sodniji ukaže, novo likv. obravnavo razpisati in potem razdelitev skupila postavno izvršiti.

Na pritožbo tabul. upnika Janeza Primca je c. kr. najvišji sodni dvor z odločbo od 5. junija 1879, št. 5824, omenjeno odločbo, c. kr. nadsodnijo v vsem obsežku zavrgel in odlok prve sodnije od 25. decembra 1877, št. 10789, potrdil iz sledečih

razlogov:

Posestvo urb. št. 33 je bilo 4. septembra 1874 eksekutivno, prodano in za razdelitev skupila od 2375 gld. obravnava na 26. januarja 1875 odločena.

Razdelilni odlok okr. sodnije od 30. maja 1875, št. 886, je vsled pritožeb več upnikov c. kr. nadsodnija z odločbama od 26. januarja 1876, št. 537 in 22. marca 1876, št. 2973, deloma popravila. Na to pravomočno razdelitev se je moralo tudi po relitaciji ozirati, kolikor se niso mej tem razmere gledé skupila in tabulat spremenile.

Ker ni prvi kupec Janez M. spolnil licit. pogojev, je bilo imenovano posestvo 16. marca 1877 vnovič prodano ter ga je Janez P. za 1702 gld. kupil. Za oglašenje in likvidiranje terjatev se je določil dan na 5. oktobra 1877 ter je potem okrajna sodnija z odlokom od 25. decembra 1877, št. 10789, skupilo 1702 gld. in po prvem kupci vloženi vadijum 120 gld. na podlagi prve pravomočne razdelitve in z ozirom na spremenjene razmere vnovič razdelila. Ker se je ta odlok vsem interesentom uročil in se zoper njega razen Helene K. ni nihče pritožil, že samo zaradi tega ni nobenega uzroka, vso prvosodnijsko razdelitev uničiti; pritožba Helene K. je pa zaradi tega neopravičena, ker se je njena ter-

jatev 130 gld. že v prvem razdelilnem odloku od 30. maja 1875, št. 886, in nadsodnijske odločbi od 26. januarja 1876, št. 537, pravomočno odbila. —r.

Likvidiranje terjatev in razdelitev skupil se ima tudi brez eksekuta vršiti, ker se ne more siliti, da bi se izjavil o istinitosti oglašanih dolgov.

Dne 1. aprila 1879 je bilo Jože M—ovo zemljišče pod urb. št. 42 sv. Helene po javnej dražbi za 3991 gld. prodano. Za oglašenje in likvidiranje terjatev odločil se je dan 24. maja 1879 ter dotični odlok vsem interesentom uročil. C. kr. okrajna sodnija v B. je z odlokom od 10. julija 1879, št. 3728, razdelila skupilo na podlagi zemljiščne knjige in naznanil upnikov, ker eksekuta ni bilo k obravnavi.

Na pritožbo več upnikov in eksekuta je c. kr. nads. v Gradci z določbo od 19. nov. 1879, št. 12521, razdelilni odlok od 10. julija leta 1879, št. 3728, ovrгла ter prvej sodnji ukazala, da ima za likvidiranje dolgov nov dan razpisati ter k temu še eksekuta poklicati.

C. kr. nadsodnija navaja v svojih razlogih sledeče: Eksekuta ni bilo k obravnavi dne 24. maja 1879 in se ni niti sam niti po pooblaščenci izjavil o istinitosti prisojenih terjatev. Razdelitev skupila bi se torej ne bila smela vršiti, marveč bi se bila morala nova obravnava razpisati, kjer bi se imel eksekut ali zanj postavljeni skrbnik izjaviti o istinitosti oglašanih terjatev. Eksekut tudi pozneje ni odobril izjav svoje žene, ampak v svojej pritožbi oporekal terjatve, katere je ona za resnične spoznala.

Da se terjatve likvidirajo in skupilo razdeli, je treba nove obravnave in ni razsojevati, ako so posamezne pritožbe opravičene ali ne. Razdelilni odlok se torej ovrže ter se c. kr. okr. sodnji ukaže novo obravnavo razpisati, pri katerej naj se eksekut o istinitosti terjatev izjavi, in potem postavno postopati.

Na pritožbo več upnikov je c. kr. najvišji sodni dvor s sklepom od 28. julija 1880, št. 8569, odločbo višje sodnije od 19. nov.